

ἐπὶ τὴν πτωχὴν κεφαλὴν τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων ὑποκριτῶν. Ἐξ ἐναντίου ἡμεῖς ἐκλιπαροῦμεν τὴν μεσολάβησιν τῶν δυναμένων εἰς τὴν διόρθωσιν τῶν παρουσιαζόντων εὐέλπι μέλλον Ἑλλήνων ὑποκριτῶν καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς καλαισθησίας τοῦ κοινοῦ, τούτους πρὸ πάντων, διότι ὡς εἶπεν ὁ πολὺς Subrer «Former et épurer le goût est une grande affaire nationale».

Ἰουλίῳ 1885.

ΠΕΤΡΟΣ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

ΑΠ' Τ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ

M

Ἐσ' ἀπ' τοῦ Κόρφου τὴν καρδιὰ θωρῶ ἀπ' τ' ἀκρογιάλι
Φουρτοῦνα μαύρη πῶρχειται, κακὸ κι' ἀνεμοζάλη·
Τρέχουν γοργὰ τὰ κύματα, φουσκώνουνε, βογκοῦνε,
Προφθάνονται, τσουγκρίζονται καὶ στὴν κορφή ἀσπρίζουν,
Διγάκι μουρμουρίζουν,
Γκρεμίζονται στὴν ἄδυσσο καὶ χάνονται καὶ σοοῦνε.

Κι' ἀμέσως μέσ' τὰ στήθη μου φόδος κρυφὸς γεννιέεται·
Κάποιος προχθὲς μοῦ ἔλεγε πῶς ὅποιος ἀγαπιέεται
"Ὅπως τὸ κῦμα θεὸ νὰ ἰδῇ κι' ἡ ἀγάπη του νὰ σβῦνη·
Γιατὶ ἡ ἀγάπη 'στὴν καρδιὰ κάθε γυναίκα μοιάζει
Μὲ κῦμα ποῦ χαράζει
Εἰς τὴν κορφή κι' ὀπίσω του λίγο ἀφρὸ ἀφίνει.

Πῶς 'στὴν καρδιὰ τῆς γυναίκος ὅ,τι ἀφρὸς ἂν μείνη
'Απ' τὴν ἀγάπη τὴν παλῆὰ καινούργια τότε πίνη·
Πῶς ἡ ἀγάπαις μοιάζουνε μὲ κῦμα ὅπου σβύεται
'Απ' ἄλλο κῦμα 'π' ἄγρια τὸ σπάζει καὶ τὸ σβύνει,
Γι' αὐτὸ τὴν ὥρα ἐκεῖνη
'Αμέσως μέσ' τὰ στήθη μου φόδος κρυφὸς γεννιέεται.

(1885)

Π. Γ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ